

Käringasämja

Angåanes den afärden att Masse i Stabbärp han trella' å pennen här-om åert, så s'ulle Ingebör i Skäggelt å Sara-Kajsa i Rotafällena få flötta ner i hiet, söm han hade hatt. Å anbelanganes dä, så sa'e Ingebör te Sara-Kajsa en gång ho' va' på den go'a si'a på dettahärninga viset: »Jo», sa'e ho, »nör du å ja', Sara-Kajsa, kömmer ner i den lella stuva te hösten, vi s'a då allri' trätta.»

»Va' in i helsingalann' s'ulle vi ha å trätta om då?» högg Sara-Kajsa te, för ho' hade vaknat på den galena si'a den marnen.

»Åhja, du behöver lä inte bita hu'et å me mä däsamma häller, rackarekä-ring», svarte Ingebör, men dä s'a ja' sä', att ho' va' så ilsker, så då rektit fraade se om truten på'na.

Ordförklaring:

Trella' å pennen, dog; *hiet*, idet (med bibetydelse av något dåligt eller ruskigt, alltså: »hålet»); *fraade*, fradgade.